

Povijest školstva u Martijancu

Mjesto Martijanec spada u ludbreško područje. Nalazi se na asfaltiranoj cesti Varaždin — Koprivnica, 6 km udaljeno od Ludbrega, a 18 km od Varaždina. Prema sjeveru martijanečko područje (mikroregije) prostire se do Drave (sela Čičkovine, Hrastovljana i Madaraševca). Prema jugu prostire se do rijeke Bednje (selo Slanje). Istočno obuhvaća sela Križovljan i Poljanec, a zapadno Sudovčinu i Vrbanovec. Prema popisu stanovništva iz 1971. godine Martijanec broji 452 stanovnika. U samom mjestu nalaze se: Mjesni ured, pošta, ambulanta (Zdravstvene stanice Ludbreg), župna crkva, 3 trgovine i Osnovna škola. Mjesnom uredu, župi, pošti, ambulanti i školi gravitiraju ova okolna mjesta: Vrbanovec, Sudovčina, Križovljan, Poljanec, Gornji Martijanec, Rivalno, Čičkovina, Hrastovljan, Madaraševac i Slanje. Od historijskih znamenitosti u Martijancu se nalazi dvor Martijanec s lijepim parkom, nekadašnje vlasništvo grofa Patačića, baruna Raucha i plemića Vučetića. Sada je Dvor i zemljište koje mu je pripadalo vlasništvo PPK »Bednje« Ludbreg.

Učitelj i škola prvi put se spominje u Martijancu u »Kanonskim vizitacijama« Andrije Vinkovića iz 1659. do 1665. godine. Učitelj se zvao Petar Merščak. Školske zgrade nema, već se obuka izvodi u nekoj kmetskoj kućici. U tom spisu na latinskom jeziku učitelj se spominje pod imenom magister. Dru-

gi put se učitelj u Martijancu spominje u »Kanonskim vizitacijama« oko 1680. god. pod nazivom ludimagister, a zvao se Ivan Prepelac. Prve pouzdanije vijesti — izvore o učitelju i školi u Martijancu imamo iz godine 1758. U spisu iz te godine koji je sastavio martijanečki župnik Zlatarić, kasnije pomoćni biskup zagrebački, pod naslovom »Brevis notitia« spominje da je dom ludimagistra kod selišta Đure Juraškovića ili Vlage. U istom spisu govori da tom domu pripada vrt i zemlja koju je uživao ludimagister.

Godine 1825. osnovao je martijanečki župnik Antun Kuntarić u dogovoru s grofom Bartolom Patačićem, veleposjednikom dobra Martijanec, prvu pučku učionicu za obučavanje muške i ženske mladeži. U početku nije bilo za školu posebne zgrade, već se obučavanje djece izvodilo u posebnoj sobi župničkog kmeta Rešetara. Djecu je obučavao učitelj Sestrić, koji je uz to bio orguljaš i kantor u crkvi, a kako nije imao stalnu plaću, dobivao je lukno u vrijednosti 120 forinti, zatim namoštinu i štolarinu prigodom sprovoda. Za Sestrićem je nastupio učiteljsku službu izučeni bogoslov Gjörgji, rodnom iz Međimurja. Isti je službovao u Martijancu do 1846. god., kada je otišao na učiteljsko mjesto u Biškupec kraj Varaždi-

Nastava u učionici stare škole (1960/61)

na. Kada su se počele formirati općine, Martijanec postaje sjedište općine, Županije varaždinske. Bilježnička i učiteljska služba bile su tada spojene. Kako se škola sve više organizirala, pokazala se potreba da se izgradi nova školska zgrada. Tako je 1846. god. »velikom dobrotom i milošću« barunice Elizabete Rauch sagrađena na župničkom zemljištu nova školska zgrada. Prvi učitelj u novoj školskoj zgradi bio je općinski bilježnik Nikola Kovačić, koji je bilježničku i učiteljsku službu vršio do 1849. god. Poslije Nikole Kovačića došao je Ignac Staudaar, koji je službovao u Martijancu do 1873. god., zatim Mijo Horvat do 1889., a za njim Tomislav Vöröš. Školski patron u to vrijeme bio je »presvijetli« gospodin barun Pavao Rauch, gospodar dobra Martijanec. Već u

početku bila su 3 razreda, u kojima se predavalo sve po naukovnoj osnovi. Pravi učitelji dobivali su plaću u naravi, žitu i u novcu od ljudi, a Nikola Kovačić imao je već stalnu plaću od 360 forinti. Troškovi škole bili su maleni, a snosila ih je župna općina. Polaznici škole bili su učenici iz svih sela koja su spadala pod župu Martijanec. Uslijed novoga školskog zakona škola se sve više organizirala i bila je uvrštena u treći plaćevni razred s godišnjom plaćom od 400 forinti po jednoj učiteljskoj sili. U školu se upisivalo toliko djece koliko je to dopuštao prostor škole (dvije učionice).

Polazak škole je kroz zimske i proljetne mjesece bio dobar, a kroz ljetne i jesenske slab. Godine 1890. bilo je u školu upisano 127 djece (80 dječaka i 47 djevojčica). Kon-

cem školske godine 1890/91. bio je slijedeći uspjeh:

I s odlikom 22, I red 42, II red 4, III red 27 i neispitanih 32. Nemarni polaznici škole bili su prijavljeni općinskom poglavarstvu. Redovite i izvanredne školske troškove namirivala je Općina. Škola je imala mjesni školski odbor, čiji su članovi bili: mjesni školski nadzornik Ivan Gerenčir, seljak iz Čičkovine, Franjo Staneti, župnik, Josip Jalšić, općinski načelnik, Franjo Medarić učitelj — ravnatelj, Leopold Hirschl, trgovac iz Slanja, Kelemen Pijanec, seljak iz Vrbanovca, i Stjepan Kelin, seljak iz Poljanca. Odbor je godišnje održao četiri sjednice. Školske knjige upotrebljavane su samo one koje su bile odobrene od Zemaljske vlade. Obuci u tjelovježbi udovoljavalo se prema mogućnostima, a što se tiče gospodarstva školska mladež se obučavala u voćarstvu u školskom vrtu. Učiteljeva supruga je podučavala djevojčice u vrtlarstvu u domaćem vrtu. Školske godine 1893/94. u školu je bilo upisano 257 djece, a škola dobiva naziv »OBČA NIŽA PUČKA ŠKOLA MARTIJANEC« i imala je svoj žig. Zbog sve većeg broja djece i skučenosti školskog prostora, 1899. god. sagrađena je još jedna školska zgrada sa dvije učionice, a posveti iste prisustvovao je i barun Pavao Rauch, vlastelin dobra Martijanec. Kako je šk. godine 1908/9. upisan veliki broj djece (288), šk. odbor je zaključio da se u sve razrede ove škole uvede poludnevna obuka i to tako da prije podne polaze školu drugi, četvrti i peti razred sa 21 sat obuke tjedno, a poslije podne prvi i treći razred sa 16 sati obuke tjedno. Ovaj je zaključak odobrila Kr. županijska oblast u Varaždinu spisom od 15. 12. 1908. god., ali je ujedno pozvala odbor u smislu školskog zakona od 31. 10. 1888. da donese zaključak o proširenju škole. Školski odbor je 7. 2. 1909. donio zaključak da se osnuje škola u Slanju, koje je od Martijanca udaljeno 5 km.

Slanje je imalo 82 šk. obveznika, a samo 64 polaznika. Školska općina Martijanec obuhvaćala je ovih 10 sela: Donji Martijanec sa 33 šk. obveznika, Gornji Martijanec 18, Sudovčina 25, Vrbanovec 50, Križovljan 39, Poljanec 52, Madaraševac 13, Hrastovljan 37, Čičkovina 24 i Slanje 84. Škola je u to vrijeme bila vrlo slabo opremljena učilima i pomagalicama. Školski troškovi i njihovo pokrivanje prema dopisu općinskog poglavarstva bili su ovi:

1. temeljna plaća učiteljskog osoblja 160 K
2. mjesni doplatak 244 K
3. petogodišnji doplaci 300 K

4. funkcionalni dodatak 100 K
 5. nagrada za poučavanje u nauku vjere 100 K
 6. prinos za šk. knjižnicu 20 K
 7. za nabavu učila 30 K
 8. za održavanje i popravak šk. zgrade 230 K
 9. plaća šk. podvornika 120 K
 10. ogrijev šk. prostorija 200 K
 11. pisarničke potrepštine 12 K
 12. ostali redovni troškovi 30 K
- Sav redovni trošak 2982 K

Učiteljsko osoblje u to vrijeme sačinjavali su:

1. Franjo Medarić, ravnajući učitelj, razrednik III, IV i V razreda
2. Dragica Kapun, prva učiteljica, razrednica I i II razreda,
3. Karlo Gruičić, kapelan, vjeroučitelj.

6. 11. 1911. osnovana je u Slanju Niža pučka škola s jednim učiteljem i tako je udovoljeno davnoj potrebi i želji tamošnjih žitelja. Veliki autoritet za tadanji narod i učitelje u to vrijeme bili su crkva i plemstvo. Uzmimo samo ovaj primjer odnosa učitelja i šk. mladeži prema gospodaru dobra i dvora i Martijanec. Iz spomenice škole šk. g. 1913/14. zaključni šk. ispit održan je 26. lipnja u prisutnosti mjesnog šk. nadzornika »preuzvišenoga« gospodina baruna Pavla Raucha. Školska mladež dočekala je baruna u školskom dvorištu, gdje ga je ravnajući učitelj Franjo Medarić pozdravio ovim riječima:

Doček pionirske štafete u dvorištu stare škole u Martijancu (1968/69) (iduća stranica)

»Preuzvišeni gospodine! Talijanski pjesnik Mauzoni u svojoj odi 5. svibnja pita: Bijaše li to prava slava? Danas kad dolazi hrvatski velikaš Preuzvišenost Vaša u skromni ovaj dom pučke prosvjete, da se glavom ovjeri u našem radu, sitnom doduše radu, koji ne gradi gradove, ne buši bregeve i mijenja lice zemlje, ali podaje ovim nježnim dušama zdravu hranu i okrijepu, pa je plemeni i zanosi za svim što je lijepo i dobro. Taj dan biti će zlatnim slovima upisan u analima ove škole, a srca ove nejačadi burnije će zakucati u njihovim grudima iz zahvalnosti što im Preuzvišenost Vaša poklanja ljubav svoju. Pozdravljajući najljepše i najsrdačnije Preuzvišenost Vašu u ima okupljene školske mladeži i u ime učiteljskog zbora kličem: Živio Preuzvišeni gospodin mjesni šk. nadzornik!« Pošto je šk. mladež trokratim poklikom »živio« pozdravila baruna, on je svojim govorom upozorio mladež da bude poslušna i zahvalna poglavarima i učiteljima, a učiteljskom osoblju preporučio je da i nadalje u svom mukotrpnom zvanju posvećuje svoj život i rad za dobrobit mladeži ovoga kraja. Nakon pozdravnih govora svi su se uputili u školu, gdje je na zadovoljstvo prisutnih održan ispit za sve razrede. Evo tabele postignutog uspjeha te godine (prilog).

U doba prvog svjetskog rata, od 1915. do 1918. godine, zbog pomanjkanja radne snage školska djeca pomagala su u gospodarstvu i poljskim radovima. Prema zaključku

školskog odbora obuka je obustavljena od 16. 09. do 3. 10. 1915., od 1. do 15. 6. i od 1. 9. do 1. 10. 1915. i od 1. 9. do 1. 10. 1917. Naredbom bana Zemaljske vlade u Zagrebu u više navrata učenici su sakupljali priloge za siročad u ratu poginulih vojnika. Završetkom I svjetskog rata formirana je nova država Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca. Škola u Martijancu dobiva naziv Državna osnovna škola Martijanec i žig škole.

Cvjetni korzo povodom Dana škole u Martijancu (1969/70)

TABELA POSTIGNUTOG USPJEHA U ŠK. G. 1913/14.

škola	razred	n a p r e d a k a k u n a u c i				neispitani	svega
		prvi red s odlikom	prvi red	drugi red	treći red		
SVAKIDAŠNJA	I	12	55	16	—	1	84
	II	13	48	17	—	1	79
	III	6	46	11	—	2	65
	IV	6	28	2	—	—	36
	V	7	15	—	—	—	22
	svega	44	192	46	—	4	286
OPETOVNICA	I	4	40	1	—	4	49
	II	4	33	—	—	1	38
	III	—	2	—	—	—	2
	svega	8	75	1	—	5	89
	zimski	15	44	3	—	2	64
	ljetni	9	42	4	—	—	45

U Martijancu, 30. lipnja 1914.

Medarić Franjo
ravnajući učitelj

Godine 1923. Kr. pokrajinska uprava u Zagrebu, odio za prosvjetu, donosi rješenje da se ova škola proširi i pri istoj ustroji treće učiteljsko mjesto. Ljudevit Poje, prvi učitelj i ravnatelj škole, prelistavajući staru spomenicu ustanovio je da je škola u Martijancu počela organiziranim radom 1825. godine, neznajući za dokumenta koja govore da je škola radila i prije 200 godina. Osnovao je pjevačko društvo »Gaj« i pripremio program proslave 100-godišnjice škole. 21. rujna 1925. program su izveli učenici škole i pjevačko društvo »Gaj«. Proslava je priređena uz ulaznice, a čist prihod namijenjen je za obuču siromašnoj školskoj djeci. U organizaciji proslava 100-godišnjice škole sudjelovalo je vrlo mnogo mještana iz Martijanca i okolnih sela. Isti učitelj organizirao je 1926. god. analfabetski tečaj za odrasle sa preko 100 polaznika. Tečaj je s uspjehom završilo preko 90% polaznika. Godi-

ne 1926. proširena je škola u Martijancu i pri istoj osnovano četvrto učiteljsko mjesto. Zbog velikog broja djece i skučenosti školskog prostora izgrađena je 1931. godine nova škola u Hrastovljanu. Školski obveznici iz Hrastovljanja, Čičkovine i Madaraševca upućeni su iste godine u školu Hrastovljan. Usprkos tome nisu se u školu Martijanec mogla primiti sva djeca sposobna za prvi razred jer nije bilo dovoljno prostora. Šk. g. 1932/33. ostaje za prvi razred 26 neupisanih učenika. 1931. god. osjetila se opća privredna kriza i u selu Martijanec. Seljaci teško prodaju svoje proizvode, a skupo moraju kupovati potrebne stvari, što škola teško osjeća. Roditelji jedva smognu novac da kupe djeci potrebnu odjeću i obuču. Siromašnji mole za otpust djece iz škole, osobito preko zime, jer nemaju novaca da kupe obuču za svoje dijete. Dvanaestine su se vrlo teško prikupljale, ili pak u malim sumama,

tako da ne mogu nikako pokriti potrebe škole. Nije bilo moguće pravovremeno nabaviti školski materijal. Djeca su radila bez knjiga do kraja prosinca 1931. godine.

Početakom 1937. god. zbog novih političkih i gospodarskih prilika poboljšalo se donekle materijalno stanje škole i učitelja, jer je država prenijela održavanje seoskih narodnih škola na upravu Banovine. Zbog sve većeg broja djece i stalnog pomanjkanja školskog prostora odlukom bana banovine Hrvatske u Zagrebu osnovana je 30. studenoga 1939. škola u Poljancu, općina Martijanec. Time je otpalo od Narodne škole Martijanec oko 80 školskih obveznika. Od 13. rujna do 5. listopada 1939. obustavljena je nastava jer je školsku zgradu zaposjela vojska. Uslijed ratnih prilika nastale su poteškoće u prehrani stanovništva. Učitelji su morali vršiti popis dobivene količine žita kao povjerenici vlasti. Zbog vremenskih nepogoda i jake zime s puno snijega prekinuta je nastava od 26. siječnja do 22. veljače 1942. Selo Martijanec dalo je veliki doprinos NOB-i. Aktivno je sudjelovalo u borbi protiv okupatora i domaćih izdajnika 16 muškaraca i žena. Obitelji pripadnika NOV-e bile su proganjane, zatvarane i mučene od strane okupatora i domaćih izdajnika. 11. travnja 1944. ustaše su u Martijancu objesili slijedeće aktivne suradnike NOB-e:

Šantavec Luku (34), Šantavec Franju (32), Šantavec Josipa (20) i Šantavec Rozaliju (20). Na inicijativu Šantavec Milke obitelji poginulih su im poslije oslobođenja podigle nadgrobni spomenik na mjesnom groblju u Martijancu.

Šk. g. 1945/46. nakon oslobođenja naše zemlje od okupatora i domaćih izdajnika mijenja se u školi Martijanec sav nastavni kadar. Uvodi se novi program i nove metode rada. Novi nastavnici su održali sjednicu Nastavničkog vijeeća i podijelili rad u školi i van nje ovako:

1. Kutnjak Rudolf, upravitelj škole, vodio je IV razred i sav društveno-politički rad u mjestu;
2. Đekić Katarina, učiteljica, vodila je 3 razred i u mjestu rad s AFŽ-e;
3. Požgaj Josipa, učiteljica, vodila je I — II razred i radila sa USOH-a.

Osnovali su Dom kulture, u kom se odvijao sav kulturno-prosvjetni rad. Pokretači toga rada bili su učitelji, napredni omladinci i učesnici NOB-e. Dana 22. 6. 1952. održana je u Martijancu smotra KPD. U programu su sudjelovale kazališne sekcije iz Ludbrega, Martijanca, Malog Bukovca, Hrastovskoga i Hrastovljana, pjevački zbor iz Po-

ljanca i Luke i folklorna sekcija iz Vrbanovca. 1. 12. 1952. otvorena je škola s 4 razreda u Vrbanovcu i tako je otpalo od škole Martijanec 90 učenika iz Vrbanovca. Na taj način je rad u školi Martijanec znatno olakšan. 1953. godine u školi Martijanec je održan općeobrazovni tečaj za odrasle s 53 polaznika. Isti su uspješno završili svi polaznici. 1954. godine selo Martijanec je elektrificirano na veliku radost mještana, učenika i učitelja. 1. 9. 1955. rješenjem Savjeta za prosvjetu i kulturu NOO Ludbrega Narodna škola Martijanec postaje Osnovna osmogodišnja škola. Šk. godine 1955/56. otvara se sedmi razred, a 1956/57. osmi razred. U više razrede Osmogodišnje škole Martijanec obavezna su polaziti djeca susjednih škola Hrastovljanja, Slanja i Vrbanovca, a navedene škole ostaju četverogodišnje. Povećao se broj školskih obveznika i pojavila se potreba većeg broja nastavnog kadra. Stupanjem na snagu novog Zakona o Osnovnoj školi od 1. 9. 1959. Osnovna škola Martijanec postaje centralna škola s osam razreda. Škole Hrastovljan, Slanje i Vrbanovec ne djeluju više samostalno, već postaju područne škole Osnovne škole Martijanec. Sva školska dokumentacija iz tih škola prenijeta je u Martijanec. Iste godine prišlo se dogradnji školske zgrade u Martijancu.

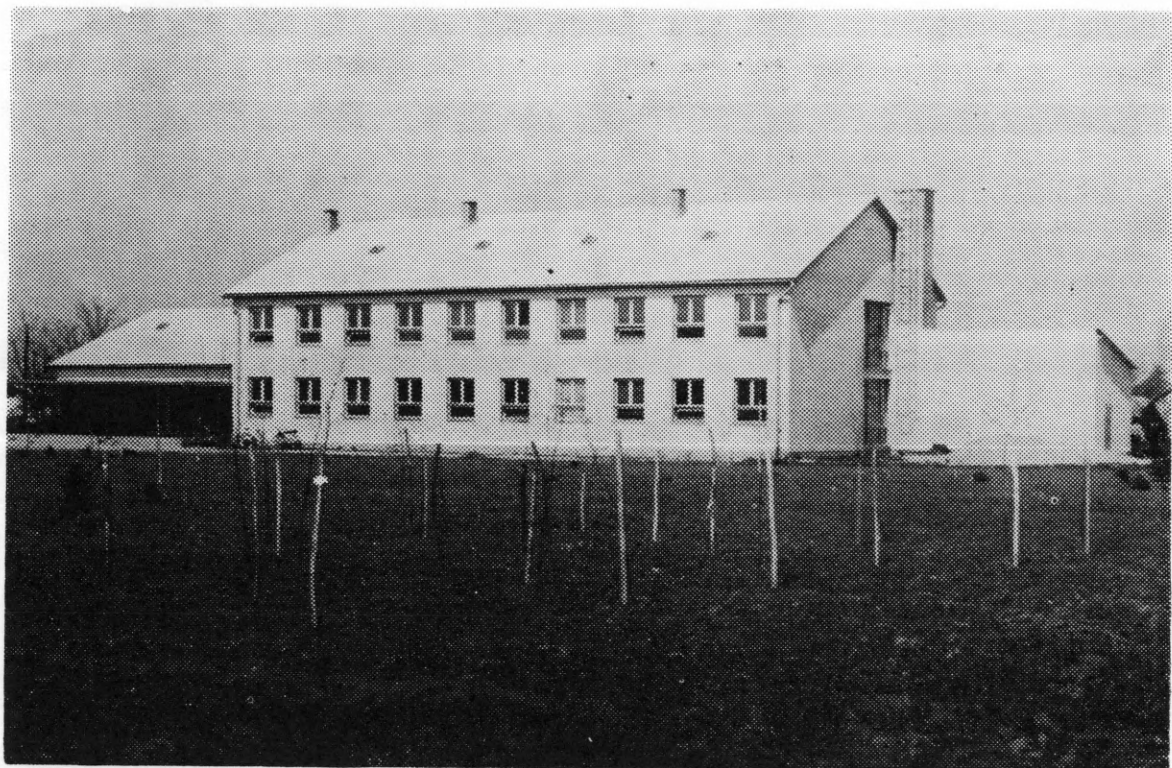
Sagrađena je nova zgrada s dvije učionice te izvršena adaptacija postojećih starih zgrada. Izgradnjom i adaptacijom postojećih starih zgrada dobiveno je 6 učionica, prostorija za učila, zbornica, tajništvo i školska kuhinja. Najveći broj učenika ove škole bio je šk. godine 1961/62.

Godine 1964. u Martijancu je dovršena dvokatna stambena zgrada (sa 6 dvosobnih stanova za prosvjetne radne). Njenom izgradnjom riješeni su stambeni problemi prosvjetnih radnika škole. 1. 9. 1966. prestaje s radom područna škola Vrbanovec.

Iduća stranica:

Nova školska zgrada u Martijancu (gore)

Radna akcija učenika na uređenju okoliša nove škole u Martijancu (dolje)

škola: br. odj. br. nast. broj učenika po razredima

			I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	sv.
Martijanec	11	12	23	24	26	27	87	86	63	58	394
Hrastovljan	2	2	25	25	15	15					80
Slanje	3	2	28	19	18	27					92
Vrbanovec	2	1	19	18	15	18					70
svoga:	18	17	95	86	74	87	87	86	63	58	636

Svi učenici iz Vrbanovca od tog vremena polaze školu u Martijancu. Zbog skućenosti školskog prostora i dotrajalosti starih školskih zgrada, te velikog broja djece prišlo se 1971. godine izgradnji nove škole. Svečano otvorenje nove školske zgrade održano je 11. 3. 1972. Svečanom otvorenju prisustvovali su učenici, mještani okolnih sela, kao i predstavnici društveno-političkih organizacija iz cijele općine. Pokrovitelj svečanosti bio je Vinko Bilić, zamjenik sekretara za prosvjetu-kulturu i fizičku kulturu SRH. On se vrlo pohvalno izrazio o programu koji su izveli učenici. Svima nastavnicima zaželio je u novoj školi sretan i uspješan rad. Izgradnjom nove škole u Martijancu ukinute su područne škole Slanje i Hrastovljan, te se od tog vremena nastava izvodi samo u Martijancu u 17 čistih odjeljenja (8 nižih i 9 viših). Brojno stanje učenika u novoj školi:

od I — IV razreda	274
V — VIII razreda	241
svoga:	515

Na školi radi 21 prosvjetni radnik i 5 radnika kao tehničko i pomoćno osoblje. Nastava u novoj školi počela je 13. ožujka 1972. i od tada se ona odvija pod dosta dobrim uvjetima. Naročita pažnja u nastavi posvećuje se svake godine ostvarenju odgojnih ciljeva i zadataka škole. Uspjeh u učenju se iz godine u godinu vidno popravlja, što nam pokazuju rezultati za posljednjih pet godina.

Šk. godine 1972/73.	92,58%
Šk. godine 1973/74.	95,25%
Šk. godine 1974/75.	95,56%
Šk. godine 1975/76.	97,38%
Šk. godine 1976/77.	97,46%

pozitivno ocijenjenih učenika

Sk. godine 1976/77. od 473 učenika pozitivno je ocijenjeno 461, a negativno 12 učenika.

Opći uspjeh iste godine: odličnih 72, vrlo dobrih 165, dobrih 205, dovoljnih 19 i nedovoljnih 12 učenika.

U nastavi se koriste raznovrsne metode rada, koje aktiviraju učenike i razvoj učeničkih radnih sposobnosti. Škola je dosta dobro snabdjevena nastavnim sredstvima i tehničkim pomagalicama gotovo za sve predmete. Školska knjižnica raspolaže sa oko 3000 knjiga, koje koriste učenici i nastavnici ove škole. Škola organizira dopunsku nastavu za učenike koji teže usvajaju gradivo i zaostaju u nastavi pojedinih predmeta od I — VIII razreda. Obavezno se organizira iz hrvatskog ili srpskog jezika i matematke, a prema potrebi i za druge predmete. Dodatnu nastavu škola organizira za naprednije učenike koji pokazuju poseban interes i sklonosti za pojedine predmete (matematku, fiziku, kemiju, biologiju). Svake godine u okviru pokreta »Nauka mladima« najbolji učenici sudjeluju na općinskom natjecanju. Nastavnici kroz nastavu veliku pažnju posvećuju gajenju revolucionarnih tekovina NOB-e. Učenici održavaju i njeguju spomen-objekte NOB-e ovog školskog centra.

Posebna pažnja u toku nastave posvećuje se razvijanju bratstva i jedinstva naših naroda i narodnosti, kao i marksističkom obrazovanju i formiranju pravilnog materijalističkog pogleda na život i svijet. Ono je prisutno u svim nastavnim predmetima. Na školi postoji Odred saveza pionira »Stjepan Blažin«, čiji su članovi svi učenici od I do VI razreda, te Savez socijalističke omladine, u koji su uključeni učenici VII i VIII razreda. Odred saveza pionira svake godine organizira svečano primanje učenika I razreda u Savez pionira 29. XI i pionirsku Titovu

štafetu. Omladinska organizacija posvećuje naročitu pažnju kulturnom, zabavnom i sportskom životu učenika, organizirajući u školi zabavna nedjeljna poslijepodneva sa kvizom znanja i sportskim natjecanjem. 1977. godine učenici VIII razreda sudjelovali su na općinskom i regijskom natjecanju u znanju TITO — REVOLUCIJA — MIR. Pioniri i omladinci škole mnogo su radili na uređenju sportskog igrališta i okoliša škole. Na školi postoji i podmladak CK, u koji su uključeni svi učenici škole. Isti je organizator svih humanitarnih akcija koje se provode u školi. 1975. godine formirana je Skupština delegata SIZ-a škole sa dva vijeća (vijeće korisnika usluga i vijeće davalaca usluga). U školi rade i djeluju ovi organi upravljanja: Savjet škole, Radnički savjet, Radnička kontrola i Zbor radnika škole.

Kulturna i javna djelatnost škole obuhvaća: rad s učenicima, suradnju škole i roditelja i suradnju škole i društveno-političkih organizacija mjesta Martijanec i školskog centra. Program za javne nastupe, priredbe i proslave pripremaju grupe učenika slobodnih aktivnosti s nastavnicima škole za DAN REPUBLIKE, DAN ARMIIJE, NOVU

GODINU, DAN ŽENA, DAN MLADOSTI I DAN ŠKOLE. Svi javni nastupi u 1977. godini bili su podređeni TITOVIM JUBILEJIMA: povodom 40. godišnjice dolaska na čelo KPJ i njegova 85. rođendana. Škola surađuje sa svim ustanovama i društveno-političkim organizacijama koje djeluju u njenoj sredini i imaju određena prava i obaveze prema školi.

Izvori i literatura

Arhiv Osnovne škole Martijanec

Belošević Stjepan — Gornjo Stubički, Županija varaždinska i kr. slobodni grad Varaždin, Zagreb 1926. godine.

Antun Cuvaj — Povijest školstva Kraljevine Hrvatske i Slavonije, Zagreb 1907., knjiga od I — V

Spomenica Osnovne škole Martijanec od 1891. do 1918. godine

Spomenica Osnovne škole Martijanec od 1918. do 1955. godine

Spomenica Osnovne škole Martijanec od 1955. do 1971. godine

Spomenica Osnovne škole Martijanec od 1971, Winter Marija: Crtice iz povijesti Ludbrega i okolice (rukopis)

Dragutin Feletar: Podravina, Koprivnica 1973.

Nastup dramske grupe škole u Martijancu (1976/77)

